

Κατευθυντήριες γραμμές

**Κατευθυντήριες γραμμές 2/2018 αναφορικά με τις
παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 49 του
Κανονισμού 2016/679**

Εγκρίθηκε στις 25 Μαΐου 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ	3
2. ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 49.....	7
2.1 Το υποκείμενο των δεδομένων συγκατατέθηκε ρητώς στην προτεινόμενη διαβίβαση, αφού ενημερώθηκε για τους πιθανούς κινδύνους που εγκυμονούν τέτοιες διαβιβάσεις για το υποκείμενο των δεδομένων λόγω απουσίας απόφασης περί επάρκειας και κατάλληλων εγγυήσεων - [Άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο α)]	7
2.1.1 Η συγκατάθεση πρέπει να είναι ρητή.....	7
2.1.2 Η συγκατάθεση πρέπει να είναι ειδική για καθε συγκεκριμένη διαβίβαση/σύνολο διαβιβάσεων δεδομένων	8
2.1.3 Η συγκατάθεση πρέπει να παρέχεται εν πλήρει επιγνώσει ιδίως όσον αφορά τους πιθανούς κινδύνους της διαβίβασης.....	9
2.2 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την εκτέλεση σύμβασης μεταξύ του υποκειμένου των δεδομένων και του υπεύθυνου της επεξεργασίας ή για την εφαρμογή προσυμβατικών μέτρων τα οποία λαμβάνονται κατόπιν αιτήματος του υποκειμένου των δεδομένων - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο β)].....	10
2.3 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για τη σύναψη ή την εκτέλεση σύμβασης η οποία συνήφθη προς όφελος του υποκειμένου των δεδομένων μεταξύ του υπεύθυνου της επεξεργασίας και άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο γ)].....	11
2.4 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για σημαντικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο δ)].....	12
2.5 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για τη θεμελίωση, την άσκηση ή την υποστήριξη νομικών αξιώσεων -[άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο ε)]	13
2.6 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλων προσώπων, εφόσον το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει τη φυσική ή νομική ικανότητα να παράσχει τη συγκατάθεσή του - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο στ)]	15
2.7 Η διαβίβαση πραγματοποιείται από δημόσιο μητρώο - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) και άρθρο 49 παράγραφος 2]	16
2.8 Επιτακτικά έννομα συμφέροντα - (άρθρο 49 παράγραφοι 1 και 2).....	17

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων

Έχοντας υπόψη το άρθρο 70 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και ια) του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ:

1. ΓΕΝΙΚΑ

Στόχος του παρόντος εγγράφου είναι η παροχή κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή του άρθρου 49 του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων (ΓΚΠΔ)¹ όσον αφορά παρεκκλίσεις στο πλαίσιο των διαβιβάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες.

Το παρόν έγγραφο βασίζεται σε προηγούμενο έγγραφο² της Ομάδας Εργασίας των Αρχών Προστασίας Δεδομένων της ΕΕ που συστάθηκε βάσει του Άρθρου 29 της Οδηγίας για την Προστασία Δεδομένων (Ομάδα Εργασίας του άρθρου 29 - WP29), το οποίο ανέλαβε να συνεχίσει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (ΕΣΠΔ) και το οποίο αφορά σε ουσιώδη ερωτήματα που εγείρονται σχετικά με την εφαρμογή των παρεκκλίσεων στο πλαίσιο των διαβιβάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες. Το παρόν έγγραφο θα επανεξεταστεί και, αν κριθεί αναγκαίο, θα επικαιροποιηθεί με βάση την εμπειρία από την πρακτική εφαρμογή του ΓΚΠΔ.

Κατά την εφαρμογή του άρθρου 49 πρέπει να έχουμε κατά νου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 44, ο εξαγωγέας δεδομένων που διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς θα πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις των άλλων διατάξεων του ΓΚΠΔ. Κάθε δραστηριότητα επεξεργασίας πρέπει να συνάδει με τις σχετικές διατάξεις για την προστασία των δεδομένων, ιδίως με τα άρθρα 5 και 6. Ως εκ τούτου, πρέπει να εφαρμόζεται διαδικασία δύο σταδίων: πρώτον, πρέπει να εφαρμόζεται μια νομική βάση στην επεξεργασία των δεδομένων μαζί με όλες τις σχετικές διατάξεις του ΓΚΠΔ· και δεύτερον, πρέπει να τηρούνται οι διατάξεις του κεφαλαίου V.

Σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 1, σε περίπτωση απουσίας απόφασης επάρκειας ή κατάλληλων εγγυήσεων, η διαβίβαση ή το σύνολο των διαβιβάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό πραγματοποιείται μόνο εφόσον πληρούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Παράλληλα, το άρθρο 44 απαιτεί να εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις του κεφαλαίου V κατά τέτοιο τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν υπονομεύεται το επίπεδο προστασίας των φυσικών προσώπων που εγγυάται ο ΓΚΠΔ. Αυτό συνεπάγεται επίσης ότι η προσφυγή

¹ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/679 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων).

² Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29, Έγγραφο εργασίας σχετικά με την κοινή ερμηνεία του άρθρου 26(1) της Οδηγίας 95/46/ΕΚ της 24ης Οκτωβρίου 1995, 25 Νοεμβρίου 2005 (WP114)

στις παρεκκλίσεις του άρθρου 49 δεν θα πρέπει ποτέ να οδηγεί σε κατάσταση κατά την οποία είναι πιθανή η παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων³.

Η Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29 (WP29), ως προκάτοχος του ΕΣΠΔ, είχε επί μακρόν υποστηρίξει ως βέλτιστη πρακτική μια πολυεπίπεδη προσέγγιση⁴ όσον αφορά τις διαβιβάσεις, η οποία αρχικά εξετάζει κατά πόσον η τρίτη χώρα παρέχει επαρκές επίπεδο προστασίας και διασφαλίζει την προστασία των εξαγόμενων δεδομένων στην τρίτη χώρα. Αν το επίπεδο προστασίας δεν είναι επαρκές λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων, ο εξαγωγέας των δεδομένων θα πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο παροχής κατάλληλων εγγυήσεων. Για τον λόγο αυτό, οι εξαγωγείς δεδομένων θα πρέπει πρώτα να διερευνήσουν τις δυνατότητες να βασιστεί η διαβίβαση σε έναν από τους μηχανισμούς που προβλέπονται στα άρθρα 45 και 46 του ΓΚΠΔ και, μόνον αν δεν υπάρχουν τέτοιοι μηχανισμοί, να χρησιμοποιήσουν τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 49 (1).

Επομένως, οι παρεκκλίσεις βάσει του άρθρου 49 συνιστούν εξαιρέσεις από την γενική αρχή ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διαβιβάζονται σε τρίτες χώρες μόνον αν παρέχεται επαρκές επίπεδο προστασίας στην τρίτη χώρα ή αν έχουν παρασχεθεί κατάλληλες εγγυήσεις και τα υποκείμενα των δεδομένων απολαμβάνουν εκτελεστά και αποτελεσματικά δικαιώματα ούτως ώστε να εξακολουθήσουν να επωφελούνται των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους και των εγγυήσεων.⁵ Εξαιτίας του γεγονότος αυτού και σύμφωνα με τις αρχές που είναι εγγενείς στο Ευρωπαϊκό δίκαιο,⁶ οι παρεκκλίσεις πρέπει να ερμηνεύονται στενά ώστε η εξαίρεση να μην καθίσταται κανόνας⁷. Αυτό υποστηρίζεται επίσης από τη διατύπωση του τίτλου του άρθρου 49 που προβλέπει ότι οι παρεκκλίσεις εφαρμόζονται σε ειδικές καταστάσεις («Παρεκκλίσεις για ειδικές καταστάσεις»).

Επομένως, όταν εξετάζεται το ενδεχόμενο διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, οι εξαγωγείς δεδομένων θα πρέπει να ευνοούν λύσεις που παρέχουν στα υποκείμενα των δεδομένων την εγγύηση ότι θα εξακολουθήσουν να επωφελούνται των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των εγγυήσεων που δικαιούνται όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων τους αφότου αυτά διαβιβαστούν. Εφόσον οι παρεκκλίσεις δεν παρέχουν επαρκή προστασία ή κατάλληλες εγγυήσεις για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται και, καθώς οι διαβιβάσεις βάσει παρέκκλισης δεν απαιτούν κανενός είδους προηγούμενης άδειας από τις εποπτικές αρχές, η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες βάσει παρεκκλίσεων συνεπάγεται αυξημένους κινδύνους για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των επηρεαζόμενων υποκειμένων των δεδομένων.

³ Έγγραφο, WP 114 της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29, σελ. 9 και έγγραφο εργασίας της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 σχετικά με την παρακολούθηση των ηλεκτρονικών επικοινωνιών για σκοπούς των Υπηρεσιών Πληροφοριών και εθνικής ασφάλειας (WP228), σελ. 39.

⁴ Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29, WP114, σελ.9.

⁵ Αιτιολογική σκέψη 114

⁶ Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29, WP114, , σελ. 7

⁷ Βλ. ήδη Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29, WP114, σελ. 7. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει υπογραμμίσει επανειλημμένως ότι «η προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος στο ιδιωτικό απόρρητο σε επίπεδο ΕΕ επιτάσσει οι παρεκκλίσεις και οι περιορισμοί της προστασίας των δεδομένων να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου» (αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2008, στην υπόθεση Satakunnan Markkinarörssi και Satamedia, C 73/07 σκέψη 56· της 9ης Νοεμβρίου 2010, στις υποθέσεις Volker und Markus Schecke και Eifert, C 92/09 και C 93/09 σκέψη 77· απόφαση για τα ψηφιακά δικαιώματα σκέψη 52 και αποφάσεις της 6ης Οκτωβρίου 2005 στην υπόθεση Schrems, C 362/14 σκέψη 92 και της 21ης Δεκεμβρίου 2016, στην υπόθεση Tele2 Sverige AB, C 203/15 σκέψη 96). Βλ. επίσης την έκθεση σχετικά με το πρόσθετο πρωτόκολλο της Σύμβασης 108 σχετικά με τις αρχές ελέγχου και τις διασυννοριακές διαβιβάσεις δεδομένων άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α), σ. 6 το οποίο βρίσκεται στη ακόλουθη διεύθυνση <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/181.1>

Οι εξαγωγείς δεδομένων θα πρέπει επίσης να γνωρίζουν ότι, σε περίπτωση απουσίας απόφασης επάρκειας, το ενωσιακό δίκαιο ή το δίκαιο κράτους μέλους μπορεί, για σημαντικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος, να προβλέπει ρητώς περιορισμούς στις διαβιβάσεις ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό (άρθρο 49(5)).

Περιστασιακές και μη επαναλαμβανόμενες διαβιβάσεις

Το ΕΣΠΔ επισημαίνει ότι ο όρος «περιστασιακή» χρησιμοποιείται στην αιτιολογική σκέψη 111 και ο όρος «μη επαναλαμβανόμενη» χρησιμοποιείται στο πλαίσιο παρέκκλισης «για τους σκοπούς επιτακτικών έννομων συμφερόντων» βάσει του άρθρου 49 παράγραφος 1 εδάφιο 2. Οι όροι αυτοί δηλώνουν ότι τέτοιου είδους διαβιβάσεις μπορούν να πραγματοποιούνται περισσότερες από μία φορές, αλλά όχι σε τακτική βάση, και ότι θα συμβαίνουν εκτός του πλαισίου των συνήθων δραστηριοτήτων, για παράδειγμα, σε εξαιρετικές, άγνωστες περιστάσεις και σε ακαθόριστα χρονικά διαστήματα. Για παράδειγμα, η διαβίβαση δεδομένων που πραγματοποιείται τακτικά στο πλαίσιο σταθερής σχέσης μεταξύ του εξαγωγέα δεδομένων και ορισμένου εισαγωγέα δεδομένων μπορεί βασικά να θεωρείται συστηματική και επαναλαμβανόμενη και, ως εκ τούτου, να μην θεωρείται περιστασιακή και μη επαναλαμβανόμενη. Εξάλλου, μια διαβίβαση θα θεωρείται, για παράδειγμα, γενικά μη περιστασιακή ή επαναλαμβανόμενη αν παρέχεται στον εισαγωγέα των δεδομένων άμεση πρόσβαση σε βάση δεδομένων (π.χ. μέσω διεπαφής σε μια IT - εφαρμογή) σε γενική βάση.

Η αιτιολογική σκέψη 111 κάνει διάκριση μεταξύ των παρεκκλίσεων αναφέροντας ρητώς ότι οι παρεκκλίσεις που αφορούν «συμβάσεις» και «νομικές αξιώσεις» [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και ε)] περιορίζονται σε «περιστασιακές» διαβιβάσεις, αν και τέτοιος περιορισμός δεν αναφέρεται στην περίπτωση της «παρέκκλισης βάσει ρητής συγκατάθεσης», της παρέκκλισης «για σημαντικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος», της παρέκκλισης «λόγω ζωτικών συμφερόντων» και της παρέκκλισης «για διαβιβάσεις από μητρώο» που προβλέπονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχεία α), δ), στ) και ζ) αντιστοίχως.

Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι ακόμα και αυτές οι παρεκκλίσεις οι οποίες δεν περιορίζονται ρητώς σε «περιστασιακές» ή «μη επαναλαμβανόμενες» διαβιβάσεις πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο που να μην αντίκειται στην ίδια τη φύση των παρεκκλίσεων ως εξαιρέσεων από τον κανόνα ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορούν να διαβιβάζονται σε τρίτη χώρα εκτός αν η τελευταία παρέχει επαρκές επίπεδο προστασίας των δεδομένων ή, εναλλακτικά, κατάλληλες εγγυήσεις.

Έλεγχος της αναγκαιότητας

Μία πρωταρχική προϋπόθεση για τη χρήση αρκετών παρεκκλίσεων είναι η διαβίβαση των δεδομένων να είναι «αναγκαία» για την επίτευξη συγκεκριμένου σκοπού. Ο έλεγχος της αναγκαιότητας θα πρέπει να πραγματοποιείται για να αξιολογείται η πιθανή χρήση των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ), δ), ε) και στ). Ο έλεγχος αυτός απαιτεί από τον εξαγωγέα δεδομένων που βρίσκεται στην ΕΕ να προβαίνει σε αξιολόγηση κατά πόσον η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι αναγκαία για το συγκεκριμένο σκοπό για τον οποίο χρησιμοποιείται η παρέκκλιση. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη εφαρμογή του ελέγχου της αναγκαιότητας σε κάθε μία από τις προαναφερόμενες παρεκκλίσεις, ανατρέξτε κατωτέρω.

Άρθρο 48 σε σχέση με τις παρεκκλίσεις

Ο ΓΚΠΔ εισάγει νέα διάταξη στο άρθρο 48 η οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν εξετάζεται το ενδεχόμενο διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Το άρθρο 48 και η αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη 115 προβλέπουν ότι αποφάσεις διοικητικών αρχών και δικαστηρίων τρίτης χώρας

δεν αποτελούν, καθαυτές, νόμιμους λόγους για τη διαβίβαση δεδομένων σε τρίτες χώρες. Επομένως, σε κάθε περίπτωση, η διαβίβαση δεδομένων ως αποτέλεσμα απόφασης αρχών τρίτων χωρών είναι σύνομη μόνον αν συνάδει με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο κεφάλαιο V ⁸.

Στις περιπτώσεις διεθνούς συμφωνίας, όπως σύμβασης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής (ΣΑΔΣ), οι εταιρείες της ΕΕ θα πρέπει γενικά να απορρίπτουν απευθείας αιτήματα και να παραπέμπουν την αιτούσα αρχή της τρίτης χώρας στην υφιστάμενη ΣΑΔΣ ή συμφωνία.

Η απαίτηση αυτή συνάδει με το άρθρο 44, το οποίο καθορίζει γενική αρχή που εφαρμόζεται σε όλες τις διατάξεις του κεφαλαίου V, για να διασφαλίζεται ότι δεν υπονομεύεται το επίπεδο προστασίας των φυσικών προσώπων που εγγυάται ο ΓΚΠΔ.

⁸Βλέπε αιτιολογική σκέψη 115 πρόταση 4

2. ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 49

2.1 Το υποκείμενο των δεδομένων συγκατατέθηκε ρητώς στην προτεινόμενη διαβίβαση, αφού ενημερώθηκε για τους πιθανούς κινδύνους που εγκυμονούν τέτοιες διαβιβάσεις για το υποκείμενο των δεδομένων λόγω απουσίας απόφασης περί επάρκειας και κατάλληλων εγγυήσεων - [Άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο α)]

Οι γενικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να θεωρείται έγκυρη η συγκατάθεση καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 11⁹ και στο άρθρο 7 του ΓΚΠΔ¹⁰. Η Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29 (WP29) παρέχει κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις γενικές αυτές προϋποθέσεις για συγκατάθεση σε χωριστό έγγραφο, το οποίο έχει εγκρίνει το ΕΣΠΔ¹¹. Οι εν λόγω προϋποθέσεις εφαρμόζονται επίσης στη συγκατάθεση που παρέχεται στο πλαίσιο του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο α). Ωστόσο, υπάρχουν ειδικά επιπλέον στοιχεία τα οποία είναι αναγκαία προκειμένου η συγκατάθεση να θεωρείται έγκυρη νομική βάση για διεθνείς διαβιβάσεις δεδομένων σε τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς όπως προβλέπεται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο α), και το παρόν έγγραφο θα επικεντρωθεί σε αυτά.

Επομένως, το τμήμα (1) του παρόντος εγγράφου κατευθυντήριων γραμμών πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 (WP29) σχετικά με τη συγκατάθεση, τις οποίες έχει εγκρίνει το ΕΣΠΔ και οι οποίες παρέχουν λεπτομερέστερη ανάλυση της ερμηνείας των γενικών προϋποθέσεων και των κριτηρίων για την παροχή συγκατάθεσης βάσει του ΓΚΠΔ¹². Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 3, οι δημόσιες αρχές δεν μπορούν να βασίζονται στην εν λόγω παρέκκλιση κατά την άσκηση των δημόσιων εξουσιών τους.

Σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο α), η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό μπορεί να πραγματοποιείται στην απουσία απόφασης επάρκειας σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 ή κατάλληλων εγγυήσεων σύμφωνα με το άρθρο 46, συμπεριλαμβανομένων των δεσμευτικών εταιρικών κανόνων, υπό την προϋπόθεση ότι «το υποκείμενο των δεδομένων συγκατατέθηκε ρητώς στην προτεινόμενη διαβίβαση, αφού ενημερώθηκε για τους πιθανούς κινδύνους που εγκυμονούν τέτοιες διαβιβάσεις για το υποκείμενο των δεδομένων λόγω της απουσίας απόφασης επάρκειας και κατάλληλων εγγυήσεων»

2.1.1 Η συγκατάθεση πρέπει να είναι ρητή (explicit)

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 11 του ΓΚΠΔ, η συγκατάθεση πρέπει να είναι ελεύθερη, συγκεκριμένη, ρητή (unambiguous) και εν πλήρει επιγνώσει. Όσον αφορά την προτελευταία προϋπόθεση, το άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο α) είναι αυστηρότερο καθώς απαιτεί «ρητή» (explicit) συγκατάθεση. Αυτή είναι επίσης νέα προϋπόθεση σε σύγκριση με το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 95/46/ΕΚ η οποία απαιτούσε μόνο «το πρόσωπο να έχει συναινέσει ρητώς» (unambiguous consent). Ο ΓΚΠΔ απαιτεί ρητή συγκατάθεση (explicit) στις περιπτώσεις στις οποίες

⁹ Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 11 του ΓΚΠΔ, ως «συγκατάθεση» του υποκειμένου των δεδομένων νοείται κάθε ένδειξη βουλήσεως, ελεύθερη, συγκεκριμένη, ρητή και εν πλήρει επιγνώσει, με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων εκδηλώνει ότι συμφωνεί, με δήλωση ή με σαφή θετική ενέργεια, να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

¹⁰ Οι αιτιολογικές σκέψεις 32, 33, 42 και 43 παρέχουν επίσης επιπλέον κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά στη συγκατάθεση

¹¹ Βλ. τις κατευθυντήριες γραμμές της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 αναφορικά με τη Συγκατάθεση στο πλαίσιο του Κανονισμού 2016/679 (WP259)

¹² Ομοίως,

ενδέχεται να προκύψουν ιδιαίτεροι κίνδυνοι όσον αφορά την προστασία των δεδομένων και, ως εκ τούτου, απαιτείται υψηλό ατομικό επίπεδο ελέγχου επί των προσωπικών δεδομένων, όπως στην περίπτωση της επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών δεδομένων [άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α)] και αυτοματοποιημένων αποφάσεων [άρθρο 22 παράγραφος 2 στοιχείο γ)]. Τέτοιοι ιδιαίτεροι κίνδυνοι προκύπτουν επίσης στο πλαίσιο των διεθνών διαβιβάσεων δεδομένων.

Για περισσότερες διευκρινίσεις σχετικά με την απαίτηση της ρητής (explicit) συγκατάθεσης και τις άλλες εφαρμοστέες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να θεωρείται έγκυρη η συγκατάθεση, σας παραπέμπουμε στις κατευθυντήριες γραμμές της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 (WP29) σχετικά με τη συγκατάθεση, τις οποίες έχει εγκρίνει το ΕΣΠΔ¹³.

2.1.2 Η συγκατάθεση πρέπει να είναι συγκεκριμένη για την εκάστοτε διαβίβαση/σύνολο διαβιβάσεων δεδομένων

Μία από τις απαιτήσεις για έγκυρη συγκατάθεση είναι ότι η συγκατάθεση πρέπει να είναι συγκεκριμένη. Ως εκ τούτου, η συγκατάθεση, προκειμένου να θεωρείται έγκυρη νομική βάση για τη διαβίβαση δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο α), πρέπει να δίνεται συγκεκριμένα για την εκάστοτε διαβίβαση ή το εκάστοτε σύνολο διαβιβάσεων δεδομένων.

Το στοιχείο «συγκεκριμένη» του ορισμού της συγκατάθεσης έχει στόχο να διασφαλίσει έναν βαθμό ελέγχου εκ μέρους του χρήστη και διαφάνειας για το υποκείμενο των δεδομένων. Το στοιχείο αυτό συνδέεται επίσης στενά με την προϋπόθεση ότι η συγκατάθεση παρέχεται «εν πλήρει επιγνώσει».

Καθώς η συγκατάθεση πρέπει να είναι συγκεκριμένη, ορισμένες φορές είναι αδύνατον να ληφθεί η εκ των προτέρων συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων για μελλοντική διαβίβαση κατά τη στιγμή της συλλογής των δεδομένων, π.χ. αν δεν είναι γνωστό, τη στιγμή που ζητείται η συγκατάθεση, κατά πόσον και υπό ποιες ειδικές περιστάσεις θα πραγματοποιηθεί η διαβίβαση, δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί ο αντίκτυπος στο υποκείμενο των δεδομένων. Για παράδειγμα, μια εταιρεία της ΕΕ συλλέγει τα δεδομένα των πελατών της για συγκεκριμένο σκοπό (παράδοση εμπορευμάτων) χωρίς να προβλέπει, τη δεδομένη χρονική στιγμή, τη διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων σε τρίτο μέρος εκτός της ΕΕ. Ωστόσο, μερικά χρόνια αργότερα, η ίδια εταιρεία εξαγοράζεται από εταιρεία τρίτης χώρας που επιθυμεί να διαβιβάσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των πελατών της σε άλλη εταιρεία εκτός της ΕΕ. Προκειμένου η διαβίβαση αυτή να είναι έγκυρη βάσει της παρέκκλισης της συγκατάθεσης, τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να δώσουν τη συγκατάθεσή τους για τη συγκεκριμένη αυτή διαβίβαση τη χρονική στιγμή που αυτή προβλέπεται. Επομένως, η συγκατάθεση που παρέχεται κατά τη στιγμή της συλλογής των δεδομένων από την εταιρεία της ΕΕ για σκοπούς παράδοσης εμπορευμάτων δεν επαρκεί για να δικαιολογήσει τη χρήση της εν λόγω παρέκκλισης για διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εκτός της ΕΕ η οποία προβλέφθηκε μεταγενέστερα..

Κατά συνέπεια, ο εξαγωγέας δεδομένων πρέπει να μεριμνά ώστε να λαμβάνεται συγκεκριμένη συγκατάθεση πριν από τη διαβίβαση, ακόμα και αν αυτό συμβαίνει μετά τη συλλογή των δεδομένων. Αυτή η προϋπόθεση συνδέεται επίσης με την απαίτηση η συγκατάθεση να δίνεται εν πλήρει επιγνώσει. Είναι δυνατό να λαμβάνεται η συγκεκριμένη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων πριν από τη διαβίβαση και κατά τη στιγμή της συλλογής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον η συγκεκριμένη αυτή διαβίβαση γνωστοποιείται στο υποκείμενο των δεδομένων και οι συνθήκες της διαβίβασης δεν μεταβάλλονται ύστερα από την παροχή της συγκεκριμένης συγκατάθεσης από το υποκείμενο των δεδομένων.. Επομένως, ο εξαγωγέας των δεδομένων πρέπει επίσης να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο τμήμα 1.3 κατωτέρω.

¹³ Ομοίως.

2.1.3 Η συγκατάθεση πρέπει να παρέχεται εν πλήρει επιγνώσει¹⁴ ιδίως όσον αφορά τους πιθανούς κινδύνους της διαβίβασης

Η προϋπόθεση αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς ενισχύει και προσδιορίζει περαιτέρω τη γενική απαίτηση της συγκατάθεσης «εν πλήρει επιγνώσει» που εφαρμόζεται για κάθε συγκατάθεση και προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 11¹⁵. Η γενική προϋπόθεση της συγκατάθεσης «εν πλήρει επιγνώσει», ως έχει, απαιτεί, σε περίπτωση συγκατάθεσης που συνιστά τη νομική βάση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) για τη διαβίβαση δεδομένων, το υποκείμενο των δεδομένων να έχει ενημερωθεί εκ των προτέρων κατάλληλα σχετικά με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της διαβίβασης (π.χ. την ταυτότητα του υπευθύνου επεξεργασίας, το σκοπό της διαβίβασης, το είδος των δεδομένων, την ύπαρξη του δικαιώματος ανάκλησης της συγκατάθεσης, την ταυτότητα ή τις κατηγορίες των αποδεκτών)¹⁶.

Πέραν της γενικής αυτή προϋπόθεσης για «εν πλήρει επιγνώσει» συγκατάθεση, στην περίπτωση διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα βάσει του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο α), η εν λόγω διάταξη προϋποθέτει όπως τα υποκείμενα των δεδομένων ενημερώνονται επίσης για τους συγκεκριμένους κινδύνους που απορρέουν από το γεγονός ότι τα δεδομένα τους θα διαβιβαστούν σε χώρα που δεν παρέχει επαρκή προστασία και ότι δεν εφαρμόζονται επαρκείς εγγυήσεις για την εξασφάλιση της προστασίας των δεδομένων. Η ενημέρωση αυτή είναι ουσιώδους σημασίας προκειμένου να δοθεί στο υποκείμενο των δεδομένων η δυνατότητα να συγκατατεθεί έχοντας ολοκληρωμένη ενημέρωση αυτών των ειδικών περιστάσεων της διαβίβασης και, ως εκ τούτου, αν δεν έχει παρασχεθεί η ενημέρωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παρέκκλιση.

Η ενημέρωση που παρέχεται στα υποκείμενα των δεδομένων προκειμένου να συγκατατεθούν στη διαβίβαση των προσωπικών τους δεδομένων σε τρίτα μέρη εγκατεστημένα σε τρίτες χώρες θα πρέπει επίσης να προσδιορίζει όλους τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων, όλες τις χώρες στις οποίες διαβιβάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ότι η συγκατάθεση αποτελεί τη νομική βάση για τη διαβίβαση, και ότι η τρίτη χώρα στην οποία θα διαβιβαστούν τα δεδομένα δεν παρέχει επαρκές επίπεδο προστασίας των δεδομένων βάσει απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής¹⁷. Επιπλέον, όπως προαναφέρθηκε, πρέπει να παρέχεται ενημέρωση σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους που εγκυμονεί για το υποκείμενο των δεδομένων η απουσία επαρκούς προστασίας στην τρίτη χώρα και η απουσία κατάλληλων εγγυήσεων. Η ενημέρωση αυτή, θα μπορούσε να είναι τυποποιημένη, θα πρέπει να περιλαμβάνει, για παράδειγμα, ενημέρωση σχετικά με το ότι στην τρίτη χώρα ενδέχεται να μην υπάρχει εποπτική αρχή και/ή να μην προβλέπονται αρχές που να διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων και/ή δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση που η διαβίβαση πραγματοποιείται ύστερα από τη συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από το υποκείμενο των δεδομένων, ο εξαγωγέας των δεδομένων θα πρέπει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με τη διαβίβαση και τους κινδύνους που εγκυμονεί πριν από την πραγματοποίησή της, προκειμένου να λάβει τη ρητή συγκατάθεση για την «προτεινόμενη» διαβίβαση.

¹⁴ Πρέπει να τηρούνται επίσης οι γενικές προϋποθέσεις διαφάνειας που προβλέπουν τα άρθρα 13 και 14 του ΓΚΠΔ. Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. τις κατευθυντήριες γραμμές για τη διαφάνεια βάσει του Κανονισμού 2016/679 (WP 260).

¹⁵ Βλ. τις κατευθυντήριες γραμμές της ΟμάδαςΕργασίας του Άρθρου 29 (WP29) στο πλαίσιο του Κανονισμού 2016/679 (WP259)

¹⁶ Ομοίως., σελ. 13.

¹⁷ Η τελευταία προϋπόθεση απορρέει επίσης από την υποχρέωση ενημέρωσης των υποκειμένων των δεδομένων [άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο στ) , άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο ε)]

Όπως προκύπτει από την παραπάνω ανάλυση, ο ΓΚΠΔ καθορίζει υψηλό επίπεδο απαιτήσεων για τη χρήση της παρέκκλισης που αφορά στη συγκατάθεση. Αυτό το υψηλό επίπεδο, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η συγκατάθεση που παρέχεται από το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή, συνεπάγεται ότι η συγκατάθεση ενδέχεται να αποδειχθεί ότι δεν αποτελεί εφικτή μακροπρόθεσμη λύση για τις διαβιβάσεις σε τρίτες χώρες.

2.2 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την εκτέλεση σύμβασης μεταξύ του υποκειμένου των δεδομένων και του υπεύθυνου της επεξεργασίας ή για την εφαρμογή προσυμβατικών μέτρων τα οποία λαμβάνονται κατόπιν αιτήματος του υποκειμένου των δεδομένων - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο β)]

Υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 111, οι διαβιβάσεις δεδομένων βάσει της παρέκκλισης αυτής μπορούν να πραγματοποιηθούν «εφόσον η διαβίβαση είναι **περιστασιακή και αναγκαία** σε σχέση με σύμβαση (...)»¹⁸

Γενικά, οι παρεκκλίσεις που αφορούν στην εκτέλεση συμβάσεων, μολονότι δίνουν, ενδεχομένως, την εντύπωση ότι έχουν ευρεία εφαρμογή, υπόκεινται σε περιορισμούς βάσει των κριτηρίων της «αναγκαιότητας» και των «περιστασιακών διαβιβάσεων».

Αναγκαιότητα της διαβίβασης των δεδομένων

Ο «έλεγχος της αναγκαιότητας»¹⁹ περιορίζει τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες μπορεί να γίνει προσφυγή στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο β)²⁰. Απαιτεί στενή και ουσιαστική σύνδεση μεταξύ της διαβίβασης δεδομένων και των σκοπών της σύμβασης.

Η παρέκκλιση αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί, π.χ. στην περίπτωση που ένας εταιρικός όμιλος έχει, για επαγγελματικούς σκοπούς, συγκεντρώσει τις λειτουργίες πληρωμών και διεύθυνσης του ανθρώπινου δυναμικού για το σύνολο του προσωπικού του σε τρίτη χώρα, καθώς δεν υπάρχει άμεση και αντικειμενική σχέση μεταξύ της εκτέλεσης της σύμβασης εργασίας και μιας τέτοιας διαβίβασης²¹. Ωστόσο, άλλες νομικές βάσεις για τη διαβίβαση δεδομένων που προβλέπονται στο κεφάλαιο V, όπως οι τυποποιημένες συμβατικές ρήτρες ή οι δεσμευτικοί εταιρικοί κανόνες, θα μπορούσαν να είναι κατάλληλες για τη συγκεκριμένη διαβίβαση.

Από την άλλη, η διαβίβαση από ταξιδιωτικούς πράκτορες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν στους πελάτες τους, σε ξενοδοχεία ή σε άλλους εμπορικούς εταίρους που θα ασχοληθούν με την οργάνωση της παραμονής στο εξωτερικό των εν λόγω πελατών μπορεί να θεωρηθεί αναγκαία για τους σκοπούς της σύμβασης που έχει συναφθεί μεταξύ του ταξιδιωτικού πράκτορα και του πελάτη, καθώς, στην περίπτωση αυτή, υπάρχει επαρκής στενή και ουσιαστική σχέση μεταξύ της διαβίβασης των δεδομένων και των σκοπών της σύμβασης (οργάνωση του ταξιδιού των πελατών).

Η παρέκκλιση αυτή δεν μπορεί να εφαρμόζεται σε διαβιβάσεις πρόσθετων πληροφοριών που δεν είναι αναγκαίες για την εκτέλεση της σύμβασης ή, αντιστοίχως, για την εφαρμογή προσυμβατικών

¹⁸ Το κριτήριο των «περιστασιακών» διαβιβάσεων αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 111 και εφαρμόζεται στις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και ε).

¹⁹ Βλ. επίσης τη γνώμη 06/2014 της ομάδας εργασίας του άρθρου 29 σχετικά με την έννοια των εννόμων συμφερόντων του υπευθύνου επεξεργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 95/46/EK, WP217.

²⁰ Η προϋπόθεση της «αναγκαιότητας» περιέχεται επίσης στις παρεκκλίσεις που ορίζονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως στ).

²¹ Επιπλέον, δεν θα θεωρείται περιστασιακή (βλ. παρακάτω).

μέτρων που ζητά το υποκείμενο των δεδομένων²². Επομένως, για τη διαβίβαση επιπλέον δεδομένων θα απαιτούνται άλλα εργαλεία.

Περιστασιακές διαβιβάσεις

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διαβιβάζονται μέσω της παρέκκλισης αυτής μόνο αν η διαβίβαση είναι περιστασιακή²³. Θα πρέπει να διαπιστώνεται κατά περίπτωση αν η διαβίβαση ή οι διαβιβάσεις δεδομένων θα θεωρούνται «περιστασιακές» ή «μη περιστασιακές».

Στο πλαίσιο αυτό μια διαβίβαση μπορεί να θεωρείται περιστασιακή, π.χ. στην περίπτωση που τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ενός διευθυντή πωλήσεων, ο οποίος στο πλαίσιο της σύμβασης εργασίας του ταξιδεύει σε διάφορους πελάτες σε τρίτες χώρες, αποστέλλονται σε αυτούς τους πελάτες για την οργάνωση των συναντήσεων. Μια διαβίβαση θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί περιστασιακή αν μια τράπεζα στην ΕΕ διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τράπεζα σε τρίτη χώρα κατόπιν αιτήματος πελάτη της για την πραγματοποίηση πληρωμής, εφόσον η διαβίβαση αυτή δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο της σταθερής σχέσης συνεργασίας μεταξύ των δύο τραπεζών.

Αντιθέτως, δεν χαρακτηρίζονται ως «περιστασιακές οι διαβιβάσεις» στην περίπτωση που μια πολυεθνική εταιρεία διοργανώνει επιμορφωτικά προγράμματα σε κέντρο κατάρτισης σε τρίτη χώρα και συστηματικά διαβιβάζει προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων που συμμετέχουν στα προγράμματα αυτά (π.χ. το όνομα και τον τίτλο εργασίας, αλλά ενδεχομένως και τις διατροφικές απαιτήσεις ή τους περιορισμούς ως προς την κινητικότητα). Οι διαβιβάσεις δεδομένων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο σταθερής σχέσης θεωρούνται συστηματικές και επαναλαμβανόμενες και, κατά συνέπεια, υπερβαίνουν τον «περιστασιακό» χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, στην περίπτωση αυτή οι διαβιβάσεις δεδομένων στο πλαίσιο επιχειρηματικής σχέσης δεν μπορούν να βασίζονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφοι 1 και 3, η εν λόγω παρέκκλιση δεν μπορεί να εφαρμόζεται σε δραστηριότητες οι οποίες εκτελούνται από δημόσιες αρχές κατά την άσκηση των δημόσιων εξουσιών τους.

2.3 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για τη σύναψη ή την εκτέλεση σύμβασης η οποία συνήφθη προς όφελος του υποκειμένου των δεδομένων μεταξύ του υπεύθυνου της επεξεργασίας και άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο γ)]

Η ερμηνεία της διάταξης αυτής είναι κατ'ανάγκη όμοια με την ερμηνεία του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο β)· ότι δηλαδή η διαβίβαση δεδομένων σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό στην απουσία απόφασης επάρκειας σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 3 ή κατάλληλων εγγυήσεων σύμφωνα με το άρθρο 46, μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρέκκλισης του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο γ) μόνο αν κριθεί ότι είναι «απαραίτητη για τη σύναψη ή την εκτέλεση σύμβασης η οποία συνήφθη προς όφελος του υποκειμένου των δεδομένων μεταξύ του υπευθύνου επεξεργασίας και άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου».

Εκτός από απαραίτητες, οι διαβιβάσεις δεδομένων μπορούν, όπως αναφέρει η αιτιολογική σκέψη 111, να πραγματοποιούνται μόνο «εφόσον η διαβίβαση είναι **περιστασιακή** και **αναγκαία** σε σχέση με σύμβαση (...)

²² Γενικότερα, όλες οι παρεκκλίσεις βάσει του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως στ) επιτρέπουν να διαβιβάζονται μόνο τα δεδομένα που είναι αναγκαία για το σκοπό της διαβίβασης.

²³ Για τον γενικό ορισμό του όρου «περιστασιακή» βλ. σελίδα 5.

δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διαβιβάζονται, βάσει της εν λόγω παρέκκλισης, μόνον εφόσον η διαβίβασή τους είναι περιστασιακή.

Αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων και σύναψη της σύμβασης προς όφελος του υποκειμένου των δεδομένων

Στην περίπτωση που ένας οργανισμός έχει, για επαγγελματικούς σκοπούς, αναθέσει δραστηριότητες όπως η διαχείριση της μισθοδοσίας σε παρόχους υπηρεσιών εκτός της ΕΕ, η παρέκκλιση αυτή δεν θα αποτελεί βάση για διαβιβάσεις δεδομένων για τέτοιους σκοπούς, καθώς δεν μπορεί να διαπιστωθεί στενή και ουσιαστική σχέση μεταξύ της διαβίβασης και της σύμβασης που έχει συναφθεί προς όφελος του υποκειμένου των δεδομένων, ακόμα και αν ο τελικός σκοπός της διαβίβασης είναι η διαχείριση της μισθοδοσίας του υπαλλήλου²⁴. Άλλα εργαλεία διαβιβάσεων που προβλέπονται στο κεφάλαιο V μπορούν να παρέχουν πιο κατάλληλη νομική βάση για τέτοιες διαβιβάσεις όπως οι τυποποιημένες συμβατικές ρήτρες ή οι δεσμευτικοί εταιρικοί κανόνες.

Περιστασιακές διαβιβάσεις

Επιπλέον, διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βάσει της εν λόγω παρέκκλισης μπορεί να γίνεται μόνον αν η διαβίβαση είναι περιστασιακή όπως στην περίπτωση της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο β). Επομένως, για να εκτιμηθεί κατά πόσον μια τέτοια διαβίβαση είναι περιστασιακή, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί ο ίδιος έλεγχος²⁵.

Εν κατακλείδι, σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφοι 1 και 3, η εν λόγω παρέκκλιση δεν μπορεί να εφαρμόζεται σε δραστηριότητες οι οποίες εκτελούνται από δημόσιες αρχές κατά την άσκηση των δημόσιων εξουσιών τους²⁶.

2.4 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για σημαντικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο δ)]

Η εν λόγω παρέκκλιση, η οποία αναφέρεται συχνά ως «παρέκκλιση λόγω σημαντικών λόγων δημόσιου συμφέροντος», μοιάζει πολύ με τη διάταξη του άρθρου 26 (1)(δ) της Οδηγίας 95/46/ΕΚ²⁷, η οποία προβλέπει ότι μια διαβίβαση λαμβάνει χώρα μόνον όταν είναι αναγκαία ή απαιτείται εκ του νόμου για λόγους σημαντικού δημόσιου συμφέροντος.

Σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 4, μόνο το δημόσιο συμφέρον που αναγνωρίζεται από το δίκαιο της Ένωσης ή από το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να οδηγήσει σε εφαρμογή της εν λόγω παρέκκλισης.

Εντούτοις, για την εφαρμογή της εν λόγω παρέκκλισης, δεν αρκεί να ζητηθεί η διαβίβαση δεδομένων (π.χ. από αρχή τρίτης χώρας) για έρευνα η οποία εξυπηρετεί δημόσιο συμφέρον της τρίτης χώρας το οποίο, κατά μια αφηρημένη έννοια, υπάρχει επίσης στο δίκαιο της ΕΕ ή κράτους μέλους. Στην περίπτωση π.χ. που αρχή τρίτης χώρας ζητήσει τη διαβίβαση δεδομένων για έρευνα που αποσκοπεί στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, η ύπαρξη απλώς και μόνο νομοθεσίας της ΕΕ ή κράτους μέλους που αποσκοπεί επίσης στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας δεν αποτελεί επαρκή λόγο για την εφαρμογή του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο δ) σε τέτοια διαβίβαση. Αντιθέτως, όπως έχει

²⁴ Επιπλέον, δεν θα θεωρείται περιστασιακή (βλ. παρακάτω).

²⁵ Για τον γενικό ορισμό του όρου «περιστασιακή» βλ. σελίδα 5..

²⁶ Για περισσότερες πληροφορίες βλ. το τμήμα 1 σελίδα 7 ανωτέρω.

²⁷ ΟΔΗΓΙΑ 95/46/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών

επισημάνει σε προηγούμενες δηλώσεις²⁸ της η Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29 (WP29), προκάτοχος του ΕΣΠΔ, η παρέκκλιση εφαρμόζεται μόνο εφόσον μπορεί επίσης να συναχθεί από το δίκαιο της ΕΕ ή το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας ότι τέτοιες διαβιβάσεις δεδομένων επιτρέπονται για λόγους σημαντικού δημόσιου συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εξυπηρετούν το πνεύμα αμοιβαιότητας για διεθνή συνεργασία. Η ύπαρξη διεθνούς συμφωνίας ή σύμβασης που αναγνωρίζει συγκεκριμένο στόχο και προβλέπει διεθνή συνεργασία για την επίτευξη του εν λόγω στόχου μπορεί να αποτελεί ένδειξη κατά την αξιολόγηση της ύπαρξης δημόσιου συμφέροντος βάσει του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο δ), εφόσον η ΕΕ ή το κράτος μέλος είναι συμβαλλόμενα μέρη στην εν λόγω συμφωνία ή σύμβαση.

Μολονότι η προϋπόθεση αυτή αφορά κυρίως δημόσιες αρχές, το άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο δ) μπορεί επίσης να αποτελέσει τη νομική βάση και για ιδιωτικές οντότητες. Αυτό υποστηρίζεται από ορισμένα από τα παραδείγματα που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη 112 που αναφέρουν αμφότερες τις διαβιβάσεις τόσο από τις δημόσιες αρχές όσο και από τις ιδιωτικές οντότητες²⁹.

Συνεπώς, ουσιώδης προϋπόθεση για τη δυνατότητα εφαρμογής της εν λόγω παρέκκλισης είναι η διαπίστωση σημαντικού δημοσίου συμφέροντος και όχι η φύση του οργανισμού (δημόσιος, ιδιωτικός ή διεθνής) που διαβιβάζει και/ή λαμβάνει τα δεδομένα.

Οι αιτιολογικές σκέψεις 111 και 112 δηλώνουν ότι η εν λόγω παρέκκλιση δεν περιορίζεται σε διαβιβάσεις δεδομένων που είναι «περιστασιακές»³⁰. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι οι διαβιβάσεις δεδομένων με βάση την παρέκκλιση για σημαντικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο δ) μπορούν να πραγματοποιούνται σε μεγάλη κλίμακα και κατά τρόπο συστηματικό. Αντιθέτως, πρέπει να τηρείται η γενική αρχή σύμφωνα με την οποία οι παρεκκλίσεις όπως καθορίζονται στο άρθρο 49 δεν καθίστανται «κανόνας» στην πράξη, αλλά πρέπει να περιορίζονται σε ειδικές καταστάσεις και κάθε εξαγωγή δεδομένων πρέπει να διασφαλίζει ότι η διαβίβαση υποβάλλεται με επιτυχία στον αυστηρό έλεγχο αναγκαιότητας³¹.

Στην περίπτωση που οι διαβιβάσεις πραγματοποιούνται κατά τις συνήθεις επιχειρηματικές εργασίες ή κατά τη συνήθη πρακτική, το ΕΣΠΔ παροτρύνει όλους τους εξαγωγείς δεδομένων (ιδίως τους δημόσιους οργανισμούς³²) να τις πλαισιώνουν με τη θέσπιση κατάλληλων εγγυήσεων σύμφωνα με το άρθρο 46 αντί να βασίζονται σε παρέκκλιση όπως αυτή του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

2.5 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για τη θεμελίωση, την άσκηση ή την υποστήριξη νομικών αξιώσεων -[άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο ε)]

Θεμελίωση, άσκηση ή υπεράσπιση νομικών αξιώσεων

Σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο ε), διαβιβάσεις μπορούν να πραγματοποιούνται όταν «η διαβίβαση είναι απαραίτητη για τη θεμελίωση, την άσκηση ή την υπεράσπιση νομικών αξιώσεων». Η αιτιολογική σκέψη 111 αναφέρει ότι η διαβίβαση μπορεί να γίνεται εφόσον είναι

²⁸ Γνώμη 10/2006 της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Παγκόσμια Εταιρεία Διατραπεζικών Χρηματοπιστωτικών Τηλεπικοινωνιών (SWIFT) (WP128), σελ. 25.

²⁹ «περιπτώσεις διεθνών ανταλλαγών δεδομένων μεταξύ αρχών ανταγωνισμού, φορολογικών ή τελωνειακών αρχών, μεταξύ αρχών χρηματοοικονομικής εποπτείας, μεταξύ υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για θέματα κοινωνικής ασφάλισης ή δημόσιας υγείας, λόγω χάρη σε περίπτωση ιχνηλάτησης επαφών για τη διαπίστωση μολυσματικών νόσων ή με σκοπό τον περιορισμό και/ή την εξάλειψη της φαρμακοδιέγερσης (ντόπινγκ) στον αθλητισμό.»

³⁰ Για τον γενικό ορισμό του όρου «περιστασιακή», βλ. σελίδα 5.

³¹ Βλέπε επίσης σελίδα 5.

³² Για παράδειγμα χρηματοπιστωτικές εποπτικές αρχές που ανταλλάσσουν δεδομένα στο πλαίσιο διεθνών διαβιβάσεων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς διοικητικής συνεργασίας.

«περιστασιακή και αναγκαία σε σχέση με σύμβαση ή νομική αξίωση, ανεξάρτητα αν αφορά σε δικαστική διαδικασία είτε σε διοικητική ή τυχόν εξωδικαστική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών ενώπιον ρυθμιστικών φορέων». Αυτό καλύπτει ένα φάσμα δραστηριοτήτων, παραδείγματος χάριν, στο πλαίσιο ποινικής ή διοικητικής έρευνας σε τρίτη χώρα (π.χ. νομοθεσία ανταγωνισμού, διαφθορά, εμπιστευτικών πληροφοριών ή παρόμοιες καταστάσεις), όταν η παρέκκλιση μπορεί να εφαρμόζεται σε διαβίβαση δεδομένων για σκοπούς προσωπικής υπεράσπισης ή για την επίτευξη μείωσης της ποινής ή απαλλαγής από χρηματική ποινή που προβλέπεται εκ του νόμου, π.χ. στις αντιμωνοπωλιακές έρευνες. Στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω παρέκκλισης μπορούν να εμπίπτουν επίσης οι διαβιβάσεις δεδομένων για τον σκοπό της επίσημης προδικαστικής διαδικασίας ανταλλαγής αποδεικτικών στοιχείων μεταξύ των μερών σε αστική δίκη. Μπορεί επίσης να καλύπτει ενέργειες του εξαγωγέα των δεδομένων για κίνηση διαδικασιών σε τρίτη χώρα, για παράδειγμα κίνηση δικαστικής διαδικασίας ή επιδίωξη της έγκρισης συγχώνευσης. Η παρέκκλιση δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για να δικαιολογεί τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα λόγω απλώς και μόνο της δυνατότητας να κινηθούν δικαστικές διαδικασίες ή επίσημες διαδικασίες στο μέλλον.

Η εν λόγω παρέκκλιση μπορεί να εφαρμόζεται σε δραστηριότητες οι οποίες εκτελούνται από τις δημόσιες αρχές κατά την άσκηση των δημόσιων εξουσιών τους (άρθρο 49 παράγραφος 3).

Ο συνδυασμός των όρων «νομική αξίωση» και «διαδικασία» συνεπάγεται ότι η σχετική διαδικασία πρέπει να έχει βάση στο νόμο συμπεριλαμβανομένης μιας επίσημης, νομικά προβλεπόμενης διαδικασίας, αλλά δεν περιορίζεται κατ' ανάγκη σε δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες («ή σε εξωδικαστική διαδικασία»). Δεδομένου ότι η διαβίβαση πρέπει να γίνεται **στο πλαίσιο** διαδικασίας, είναι αναγκαίο να υπάρχει στενή σχέση μεταξύ της διαβίβασης δεδομένων και της συγκεκριμένης διαδικασίας που αφορά στη συγκεκριμένη περίπτωση. Η αφηρημένη δυνατότητα εφαρμογής ορισμένου είδους διαδικασίας δεν θα ήταν επαρκής.

Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας και οι εκτελούντες την επεξεργασία των δεδομένων πρέπει να γνωρίζουν ότι η εθνική νομοθεσία μπορεί επίσης να περιέχει (blocking statutes) «απαγορευτικές διατάξεις», οι οποίες απαγορεύουν ή περιορίζουν τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε αλλοδαπά δικαστήρια ή πιθανώς άλλους αλλοδαπούς επίσημους φορείς.

Αναγκαιότητα της διαβίβασης των δεδομένων

Η εν λόγω διαβίβαση δεδομένων μπορεί να πραγματοποιείται εφόσον είναι **αναγκαία** για τη θεμελίωση, την άσκηση ή την υπεράσπιση νομικής αξίωσης. Αυτός ο «έλεγχος αναγκαιότητας» απαιτεί στενή και ουσιώδη σύνδεση μεταξύ των εν λόγω δεδομένων και της συγκεκριμένης θεμελίωσης, άσκησης ή υπεράσπισης της νομικής θέσης³³. Το απλό συμφέρον των αρχών της τρίτης χώρας ή η πιθανή «καλή βούληση» εκ μέρους της αρχής τρίτης χώρας δεν επαρκούν.

Μολονότι μπορεί ο εξαγωγέας δεδομένων να μπει στον πειρασμό να διαβιβάσει όλα τα πιθανώς σχετικά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα κατόπιν αιτήματος ή για την κίνηση δικαστικών διαδικασιών, αυτό δεν θα ήταν σύμφωνο προς την εν λόγω παρέκκλιση ή προς τον ΓΚΠΔ γενικότερα καθώς αυτός (στην αρχή της ελαχιστοποίησης των δεδομένων) υπογραμμίζει την ανάγκη τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να είναι κατάλληλα, συναφή και να περιορίζονται στα απολύτως απαραίτητα σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία.

Όσον αφορά τις δικαστικές διαδικασίες, η Ομάδα Εργασίας του Άρθρου 29 (WP29), προκάτοχός του ΕΣΠΔ, είχε ήδη καθορίσει μια πολυεπίπεδη προσέγγιση σχετικά με το κατά πόσον τα δεδομένα

³³ Αιτιολογική σκέψη 111: «Αναγκαία σε σχέση με σύμβαση ή νομική αξίωση».

προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να διαβιβάζονται, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής της εν λόγω αρχής. Σε πρώτο στάδιο, θα πρέπει να εξετάζεται προσεκτικά κατά πόσον θα επαρκούσαν στη συγκεκριμένη περίπτωση ανωνυμοποιημένα δεδομένα. Αν αυτό δεν ισχύει, τότε θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο διαβίβασης ψευδονυμοποιημένων δεδομένων. Στην περίπτωση που είναι αναγκαία η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτη χώρα, θα πρέπει πριν από τη διαβίβαση να αξιολογηθεί η συνάφειά τους προς το συγκεκριμένο ζήτημα —άρα διαβιβάζεται και αποκαλύπτεται μόνο το σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που είναι όντως αναγκαίο.

Περιστασιακή διαβίβαση

Τέτοιες διαβιβάσεις θα πρέπει να γίνονται μόνο αν είναι περιστασιακές. Για ενημέρωση σχετικά με τον ορισμό των «περιστασιακών διαβιβάσεων», βλ. τη σχετική ενότητα για τις «περιστασιακές» και «μη επαναλαμβανόμενες» διαβιβάσεις³⁴. Οι εξαγωγείς δεδομένων θα πρέπει να αξιολογούν προσεκτικά κάθε επιμέρους περίπτωση.

2.6 Η διαβίβαση είναι απαραίτητη για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλων προσώπων, εφόσον το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει τη φυσική ή νομική ικανότητα να παράσχει τη συγκατάθεσή του - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο στ)]

Η παρέκκλιση βάσει του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο στ) εφαρμόζεται, προφανώς, όταν διαβιβάζονται δεδομένα στην περίπτωση έκτακτης ιατρικής ανάγκης και στην περίπτωση που κρίνεται ότι μια τέτοια διαβίβαση είναι άμεσα αναγκαία για να παρασχεθεί η απαιτούμενη ιατρική περίθαλψη.

Έτσι, για παράδειγμα, θα πρέπει να είναι νομικά δυνατή η διαβίβαση δεδομένων (συμπεριλαμβανομένων και ορισμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) αν το υποκείμενο των δεδομένων, ενώ βρίσκεται εκτός της ΕΕ, έχει χάσει τις αισθήσεις του και χρειάζεται επείγουσα ιατρική περίθαλψη και μόνο ο εξαγωγέας δεδομένων (π.χ. ο συνήθης ιατρός του) που είναι εγκατεστημένος σε χώρα της ΕΕ είναι σε θέση να παράσχει τα εν λόγω δεδομένα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο νόμος υποθέτει ότι ο επικείμενος κίνδυνος σοβαρής βλάβης για το υποκείμενο των δεδομένων υπερισχύει τυχόν ανησυχιών για την προστασία των δεδομένων.

Η διαβίβαση πρέπει να συνδέεται με το ατομικό συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων ή το συμφέρον άλλου προσώπου και, στην περίπτωση που αφορά δεδομένα για την υγεία, πρέπει να είναι απαραίτητη για τη διενέργεια ουσιώδους διάγνωσης. Κατά συνέπεια, η εν λόγω παρέκκλιση δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για να δικαιολογείται η διαβίβαση προσωπικών δεδομένων σχετικά με την υγεία εκτός της ΕΕ, αν ο σκοπός της διαβίβασης δεν είναι η αντιμετώπιση της συγκεκριμένης κατάστασης στην οποία βρίσκεται το υποκείμενο των δεδομένων ή άλλο πρόσωπο αλλά, για παράδειγμα, η διενέργεια γενικής ιατρικής έρευνας που δεν θα αποφέρει αποτελέσματα έως κάποια στιγμή στο μέλλον.

Όντως, ο ΓΚΠΔ δεν περιορίζει τη χρήση της εν λόγω παρέκκλισης στη σωματική ακεραιότητα του προσώπου αλλά αφήνει επίσης περιθώριο για να λαμβάνονται υπόψη, παραδείγματος χάριν, οι περιπτώσεις στις οποίες θα πρέπει να προστατεύεται η διανοητική ακεραιότητα του προσώπου. Στην περίπτωση αυτή, το οικείο πρόσωπο δεν θα είχε τη φυσική ή νομική ικανότητα να δώσει τη συγκατάθεσή του για τη διαβίβαση των προσωπικών του δεδομένων. Επιπλέον, ειδικά το οικείο πρόσωπο του οποίου τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα αποτελούν αντικείμενο της διαβίβασης

³⁴ Σελίδα 5.

δεν πρέπει να έχει τη φυσική ή τη νομική ικανότητα να παράσχει τη συγκατάθεσή του για τη διαβίβαση αυτή.

Ωστόσο, η εν λόγω παρέκκλιση δεν μπορεί να εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που το υποκείμενο των δεδομένων έχει την ικανότητα να λάβει έγκυρη απόφαση και μπορεί να ζητηθεί η συγκατάθεσή του.

Για παράδειγμα, στην περίπτωση που απαιτούνται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να αποτραπεί έξωση από κατοικία, αυτό δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω παρέκκλισης διότι, μολονότι η στέγη θεωρείται ζωτικό συμφέρον, το οικείο πρόσωπο μπορεί να δώσει τη συγκατάθεσή του για τη διαβίβαση των δεδομένων του.

Η ικανότητα λήψης έγκυρης απόφασης μπορεί να εξαρτάται από σωματική, διανοητική αλλά και από νομική ανικανότητα. Η νομική ανικανότητα μπορεί να καλύπτει, με την επιφύλαξη των εθνικών μηχανισμών εκπροσώπησης, την περίπτωση των ανηλίκων. Η νομική ανικανότητα πρέπει να αποδεικνύεται, ανάλογα με την περίπτωση, είτε με ιατρικό πιστοποιητικό που παρουσιάζει τη διανοητική ανικανότητα του οικείου προσώπου είτε μέσω κρατικού εγγράφου που επιβεβαιώνει τη νομική κατάσταση του οικείου προσώπου.

Οι διαβιβάσεις δεδομένων σε διεθνή ανθρωπιστικό οργανισμό, που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση καθηκόντων στο πλαίσιο της Σύμβασης της Γενεύης ή για τη συμμόρφωση με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο που εφαρμόζεται στις ένοπλες συρράξεις, μπορεί επίσης να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο στ), βλ. αιτιολογική σκέψη 112. Και σε αυτές τις περιπτώσεις, το υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να τελεί σε φυσική ή νομική αδυναμία να δώσει τη συγκατάθεσή του.

Η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ύστερα από φυσικές καταστροφές και στο πλαίσιο της ανταλλαγής στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα με φορείς και πρόσωπα για τους σκοπούς των επιχειρήσεων διάσωσης και ανάκτησης (π.χ. συγγενείς των θυμάτων της καταστροφής καθώς και κυβερνητικές υπηρεσίες και υπηρεσίες επείγουσας βοήθειας) μπορεί να δικαιολογείται βάσει της εν λόγω παρέκκλισης. Τέτοια απρόβλεπτα συμβάντα (πλημμύρες, σεισμοί, τυφώνες, κ.λπ.) μπορούν να δικαιολογούν την επείγουσα διαβίβαση ορισμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την αποκάλυψη, π.χ. της θέσης και της κατάστασης των θυμάτων. Σε τέτοιες καταστάσεις, θεωρείται ότι το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει την ικανότητα να παράσχει τη συγκατάθεσή του για τη διαβίβαση των δεδομένων του.

2.7 Η διαβίβαση πραγματοποιείται από δημόσιο μητρώο - [άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) και άρθρο 49 παράγραφος 2]

Το άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) και το άρθρο 49 παράγραφος 2 επιτρέπουν τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από μητρώα υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ως μητρώο ορίζεται γενικά «(γραπτό) αρχείο που περιέχει τακτικές καταχωρίσεις στοιχείων ή λεπτομερειών» ή ως «επίσημος κατάλογος ή αρχείο ονομάτων ή στοιχείων»³⁵, ενώ, στην περίπτωση του άρθρου 49, το μητρώο θα μπορούσε να έχει έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή.

Το εν λόγω μητρώο πρέπει, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή των κρατών μελών, να προορίζεται για την ενημέρωση του κοινού. Επομένως, τα ιδιωτικά μητρώα (τα οποία εμπίπτουν στην αρμοδιότητα ιδιωτικών φορέων) δεν καλύπτονται από την εν λόγω παρέκκλιση (για παράδειγμα ιδιωτικά μητρώα μέσω των οποίων αξιολογείται η πιστοληπτική ικανότητα).

³⁵ Λεξικό Merriam Webster, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/register> (22.01.2018); Λεξικό Oxford <https://en.oxforddictionaries.com/definition/register> (22.01.2018).

Το μητρώο πρέπει να είναι ανοιχτό για αναζήτηση πληροφοριών είτε:

α) στο ευρύ κοινό είτε

β) σε οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να επικαλεστεί έννομο συμφέρον.

Τέτοιου είδους μητρώα θα μπορούσαν να είναι, για παράδειγμα: μητρώα εταιρειών, μητρώα ενώσεων /Συνδέσμων, μητρώα ποινικών καταδικών, μητρώα τίτλων ιδιοκτησίας ή δημόσια μητρώα εγγραφής οχημάτων.

Πέραν των γενικών απαιτήσεων που αφορούν στην κατάρτιση των ίδιων των μητρώων, διαβιβάσεις δεδομένων από τα εν λόγω μητρώα μπορούν να πραγματοποιούνται μόνον εφόσον και στον βαθμό που, σε κάθε ειδική περίπτωση, πληρούνται οι προϋποθέσεις για αναζήτηση πληροφοριών που προβλέπεται από το δίκαιο της Ένωσης ή των κρατών μελών [σχετικά με τις γενικές αυτές προϋποθέσεις, βλ. άρθρο 49 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)]

Οι υπεύθυνοι επεξεργασίας και οι εκτελούντες την επεξεργασία δεδομένων που επιθυμούν να διαβιβάσουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα βάσει της εν λόγω παρέκκλισης πρέπει να γνωρίζουν ότι η διαβίβαση δεν μπορεί να περιλαμβάνει το σύνολο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ούτε ολόκληρες κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στο μητρώο (άρθρο 49 παράγραφος 2). Στην περίπτωση που μια διαβίβαση πραγματοποιείται από μητρώο το οποίο έχει καταρτιστεί εκ του νόμου και στο οποίο έχουν πρόσβαση πρόσωπα με έννομο συμφέρον, η διαβίβαση είναι δυνατή μόνο κατόπιν αιτήματος των προσώπων αυτών ή αν τα εν λόγω πρόσωπα είναι αποδέκτες, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα και τα θεμελιώδη δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων³⁶. Κατά περίπτωση, οι εξαγωγείς δεδομένων, όταν αξιολογούν κατά πόσον ενδείκνυται η διαβίβαση, θα πρέπει πάντα να λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα και τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων.

Περαιτέρω χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από μητρώα όπως αυτά που αναφέρονται ανωτέρω επιτρέπεται μόνο σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο για την προστασία των δεδομένων.

Η εν λόγω παρέκκλιση μπορεί επίσης να εφαρμόζεται σε δραστηριότητες οι οποίες εκτελούνται από τις δημόσιες αρχές κατά την άσκηση των δημόσιων εξουσιών τους (άρθρο 49 παράγραφος 3).

2.8 Επιτακτικά έννομα συμφέροντα - (άρθρο 49 παράγραφοι 1 και 2)

Το άρθρο 49 παράγραφοι 1 και 2 εισάγει νέα παρέκκλιση η οποία δεν συμπεριλαμβάνόταν προηγουμένως στην Οδηγία. Υπό ορισμένες ειδικές, ρητώς καθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα αν αυτό είναι αναγκαίο για τους σκοπούς επιτακτικών έννομων συμφερόντων που επιδιώκει ο εξαγωγέας δεδομένων.

Η νομοθεσία προβλέπει την εν λόγω παρέκκλιση ως μέσο τελευταίας προσφυγής, εφόσον θα εφαρμόζεται μόνον όταν «η διαβίβαση δεν μπορεί να βασιστεί σε διάταξη του άρθρου 45 ή 46, περιλαμβανομένων των διατάξεων σχετικά με τους δεσμευτικούς εταιρικούς κανόνες, και δεν ισχύει καμία από τις παρεκκλίσεις για ειδικές καταστάσεις.»³⁷

Αυτή η πολυεπίπεδη προσέγγιση, σύμφωνα με την οποία η χρήση των παρεκκλίσεων αποτελεί τη βάση των διαβιβάσεων, απαιτεί να λαμβάνεται υπόψη κατά πόσον είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί εργαλείο για τη διαβίβαση που προβλέπεται στο άρθρο 45 ή στο άρθρο 46 ή μία από τις ειδικές παρεκκλίσεις που καθορίζονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, προτού χρησιμοποιηθεί η παρέκκλιση του άρθρου 49 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο. Η χρήση της τελευταίας αυτής

³⁶ Αιτιολογική σκέψη 111 του κανονισμού ΓΚΠΔ

³⁷ Άρθρο 49 παράγραφοι 1 και 2 του ΓΚΠΔ

παρέκκλισης είναι δυνατή μόνο στις υπόλοιπες περιπτώσεις, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 113, και εξαρτάται από έναν σημαντικό αριθμό προϋποθέσεων που καθορίζονται ρητώς από τη νομοθεσία. Επομένως, σύμφωνα με την αρχή της λογοδοσίας που κατοχυρώνεται στον ΓΚΠΔ³⁸, ο εξαγωγέας των δεδομένων πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι δεν ήταν δυνατόν να πλαισιωθεί η διαβίβαση με τις κατάλληλες εγγυήσεις που προβλέπει το άρθρο 46 ούτε να εφαρμοστεί μία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο.

Αυτό σημαίνει ότι ο εξαγωγέας των δεδομένων είναι σε θέση να αποδείξει ότι καταβλήθηκαν σοβαρές προσπάθειες για το σκοπό αυτό, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της διαβίβασης δεδομένων. Αυτό μπορεί για παράδειγμα, ανάλογα με την περίπτωση, να απαιτεί την απόδειξη εξακρίβωσης του κατά πόσον είναι δυνατή η διαβίβαση δεδομένων με βάση τη ρητή συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων βάσει του άρθρου 49 παράγραφος 1 στοιχείο α). Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις η χρήση άλλων εργαλείων ενδέχεται να μην είναι πρακτικά εφικτή. Για παράδειγμα, ορισμένοι τύποι κατάλληλων εγγυήσεων βάσει του άρθρου 46 μπορεί να μην αποτελούν ρεαλιστική επιλογή για τον εξαγωγέα των δεδομένων που είναι μικρομεσαία επιχείρηση.³⁹ Αυτό μπορεί επίσης να ισχύει, π.χ., στην περίπτωση που ο εισαγωγέας δεδομένων έχει ρητώς αρνηθεί να συνάψει σύμβαση διαβίβασης δεδομένων βάσει τυποποιημένων ρητρών για την προστασία δεδομένων [άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο γ)] και δεν υπάρχει άλλη διαθέσιμη επιλογή (συμπεριλαμβανομένης, ανάλογα με την περίπτωση, της επιλογής χρήσης διαφορετικού «εισαγωγέα δεδομένων») —βλ. επίσης την παράγραφο που ακολουθεί σχετικά με τα «επιτακτικά» έννομα συμφέροντα.

Επιτακτικά έννομα συμφέροντα του υπευθύνου επεξεργασίας

Σύμφωνα με τη διατύπωση της παρέκκλισης, η διαβίβαση πρέπει να είναι απαραίτητη για τους σκοπούς επιτακτικών έννομων συμφερόντων που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων, τα οποία υπερισχύουν των συμφερόντων ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του υποκειμένου των δεδομένων. Δεν συνεκτιμούνται τα συμφέροντα του εξαγωγέα των δεδομένων, υπό την ιδιότητά του ως εκτελούντος την επεξεργασία, ούτε του εισαγωγέα των δεδομένων.

Επιπλέον, μόνο τα συμφέροντα που μπορούν να αναγνωριστούν ως «επιτακτικά» λαμβάνονται υπόψη, γεγονός που περιορίζει σημαντικά το πεδίο εφαρμογής της παρέκκλισης καθώς δεν καλύπτονται από αυτή όλα τα πιθανά «έννομα συμφέροντα» του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο στ). Αντιθέτως, εφαρμόζεται υψηλότερο ελάχιστο όριο προϋποθέσεων, βάσει των οποίων το επιτακτικό έννομο συμφέρον πρέπει να έχει ουσιώδη σημασία για τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Για παράδειγμα, αυτό μπορεί να συμβαίνει αν ο υπεύθυνος επεξεργασίας εξαναγκαστεί να διαβιβάσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να προστατεύσει τον οργανισμό του ή τα συστήματά του από σοβαρή άμεση ζημία ή από την επιβολή αυστηρής ποινής που θα είχε σοβαρές επιπτώσεις για τις δραστηριότητές του.

Μη επαναλαμβανόμενη διαβίβαση

Σύμφωνα με τη ρητή του διατύπωση, το άρθρο 49 παράγραφος 1 εδάφιο 2 μπορεί να εφαρμόζεται μόνο αν η διαβίβαση δεν είναι επαναλαμβανόμενη⁴⁰.

Περιορισμένος αριθμός υποκειμένων των δεδομένων

³⁸ Άρθρο 5 παράγραφος 2 και άρθρο 24 παράγραφος 1

³⁹ Για παράδειγμα, οι δεσμευτικοί εταιρικοί κανόνες μπορεί, συχνά, να μην αποτελούν εφικτή επιλογή για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις λόγω των σημαντικών διοικητικών επενδύσεων που συνεπάγονται.

⁴⁰ Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον όρο «μη επαναλαμβανόμενη» βλ. τη σελίδα 5..

Επιπλέον, η διαβίβαση πρέπει να αφορά μόνο περιορισμένο αριθμό υποκειμένων των δεδομένων. Δεν προβλέπεται συγκεκριμένος ελάχιστος αριθμός, καθώς αυτός θα εξαρτάται από το ευρύτερο πλαίσιο, αλλά ο αριθμός πρέπει να είναι δεόντως μικρός λαμβανομένου υπόψη του είδους των εν λόγω διαβιβάσεων.

Σε πρακτικό επίπεδο, η έννοια του «περιορισμένου αριθμού υποκειμένων των δεδομένων» εξαρτάται από την εκάστοτε περίπτωση. Για παράδειγμα, αν ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να διαβιβάσει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τον εντοπισμό ενός μεμονωμένου και σοβαρού περιστατικού ασφάλειας με σκοπό να προστατεύσει τον οργανισμό του, το ζητούμενο εν προκειμένω θα ήταν ο αριθμός των υπαλλήλων των οποίων τα δεδομένα θα πρέπει να διαβιβάσει ο υπεύθυνος επεξεργασίας για να επιτευχθεί αυτό το επιτακτικό έννομο συμφέρον.

Για να μπορεί να εφαρμοστεί η παρέκκλιση, η εν λόγω διαβίβαση δεν θα πρέπει να αφορά όλους τους υπαλλήλους του υπευθύνου επεξεργασίας αλλά έναν συγκεκριμένο περιορισμένο αριθμό.

Στάθμιση των «επιτακτικών έννομων συμφερόντων του υπευθύνου επεξεργασίας» προς τα «συμφέροντα ή δικαιώματα και τις ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων» βάσει εκτίμησης όλων των περιστάσεων που αφορούν τη διαβίβαση των δεδομένων και με την παροχή των κατάλληλων εγγυήσεων

Ως περαιτέρω προϋπόθεση, θα πρέπει να διενεργηθεί στάθμιση των (επιτακτικών) έννομων συμφερόντων που επιδιώκει ο εξαγωγέας των δεδομένων προς τα συμφέροντα ή τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων. Ως προς αυτό, η νομοθεσία απαιτεί ρητά από τον εξαγωγέα των δεδομένων να εκτιμήσει όλες τις περιστάσεις που συνδέονται με τη συγκεκριμένη διαβίβαση δεδομένων και, βάσει της εν λόγω εκτίμησης, να παράσχει τις «δέουσες εγγυήσεις» για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται. Η προϋπόθεση αυτή υπογραμμίζει τον ιδιαίτερο ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι εγγυήσεις όσον αφορά τον μετριασμό των αδικαιολόγητων επιπτώσεων της διαβίβασης στα υποκείμενα των δεδομένων και, κατά συνέπεια, τον αντίκτυπο που μπορούν να έχουν στη στάθμιση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων σε βαθμό που να μην υποσκελίζονται τα έννομα συμφέροντα του υπευθύνου της επεξεργασίας⁴¹.

Όσον αφορά τα συμφέροντα, τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, θα πρέπει να προβλεφθούν και να εκτιμηθούν προσεκτικά οι ενδεχόμενες δυσμενείς συνέπειες, π.χ. οι κίνδυνοι που ελλοχεύει η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε κάθε είδους (έννομο) συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων, λαμβανομένης υπόψη της πιθανότητας να εκδηλωθούν και της σοβαρότητάς τους⁴². Ως προς αυτό, πρέπει να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη οποιαδήποτε πιθανή ζημία (σωματική και υλική βλάβη, αλλά και μη υλική βλάβη όπως π.χ. ζημία που συνδέεται με την προσβολή της φήμης)⁴³. Κατά την εκτίμηση των εν λόγω κινδύνων και των εγγυήσεων που θα μπορούσαν ενδεχομένως να θεωρηθούν, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, «κατάλληλες εγγυήσεις» για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων, ο εξαγωγέας των δεδομένων πρέπει να λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη

⁴¹ Ο σημαντικός ρόλος των εγγυήσεων στο πλαίσιο της στάθμισης των συμφερόντων του υπευθύνου επεξεργασίας προς τα συμφέροντα των υποκειμένων των δεδομένων έχει ήδη υπογραμμιστεί στο έγγραφο WP 217 της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29, σελ. 31.

⁴² Βλ. αιτιολογική σκέψη 75. «Οι κίνδυνοι για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες φυσικών προσώπων ποικίλης πιθανότητας και σοβαρότητας (...)»

⁴³ Βλ. αιτιολογική σκέψη 75. «Οι κίνδυνοι για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες φυσικών προσώπων, ποικίλης πιθανότητας και σοβαρότητας, είναι δυνατόν να προκύπτουν από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε σωματική, υλική ή μη υλική βλάβη.»

φύση των δεδομένων, τον σκοπό και τη διάρκεια της επεξεργασίας καθώς και την κατάσταση στη χώρα καταγωγής, στην τρίτη χώρα και, κατά περίπτωση, στη χώρα τελικού προορισμού της διαβίβασης.⁴⁴

Επιπλέον, ο νόμος απαιτεί από τον εξαγωγέα των δεδομένων να εφαρμόζει συμπληρωματικά μέτρα ως εγγυήσεις για να ελαχιστοποιεί τους κινδύνους που έχει διαπιστωθεί ότι προκαλεί η διαβίβαση δεδομένων στο υποκείμενο των δεδομένων.⁴⁵ Αυτό έχει καθοριστεί από τη νομοθεσία ως υποχρεωτική απαίτηση, άρα συνάγεται ότι, στην απουσία συμπληρωματικών εγγυήσεων, τα συμφέροντα ή τα δικαιώματα και οι ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων θα υπερισχύουν, σε κάθε περίπτωση, των συμφερόντων που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας με τη διαβίβαση.⁴⁶ Όσον αφορά τη φύση των εν λόγω εγγυήσεων, δεν είναι δυνατό να καθοριστούν γενικές απαιτήσεις που να εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις ως προς το σημείο αυτό, όμως οι απαιτήσεις αυτές θα εξαρτώνται, σε μεγάλο βαθμό, από τη συγκεκριμένη περίπτωση διαβίβασης δεδομένων. Για παράδειγμα, οι εγγυήσεις ενδέχεται να περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση, μέτρα που θα διασφαλίζουν τη διαγραφή των δεδομένων το συντομότερο δυνατό μετά τη διαβίβαση ή θα περιορίζουν τους σκοπούς για τους οποίους τα δεδομένα μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία ύστερα από τη διαβίβαση. Θα πρέπει να εξετάζεται με ιδιαίτερη προσοχή κατά πόσον αρκεί η διαβίβαση ψευδωνυμοποιημένων ή κρυπτογραφημένων δεδομένων.⁴⁷ Επιπλέον, θα πρέπει να εξετάζονται τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που θα διασφαλίζουν ότι τα διαβιβαζόμενα δεδομένα δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς πέραν αυτών που προβλέπει αυστηρά ο εξαγωγέας των δεδομένων.

Ενημέρωση της εποπτικής αρχής

Το καθήκον ενημέρωσης της εποπτικής αρχής δεν συνεπάγεται ότι η διαβίβαση πρέπει να εγκρίνεται από την εποπτική αρχή, αλλά αποτελεί συμπληρωματική εγγύηση, καθώς παρέχει στην εποπτική αρχή τη δυνατότητα να αξιολογεί τη διαβίβαση δεδομένων (κατά πόσο τη θεωρεί κατάλληλη) ως προς τον ενδεχόμενο αντίκτυπο στα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων που επηρεάζονται από αυτή. Συνιστάται ο εξαγωγέας των δεδομένων, στο πλαίσιο της συμμόρφωσής του με την αρχή της λογοδοσίας, να καταγράφει όλες τις σχετικές πτυχές της διαβίβασης των δεδομένων, π.χ. τα επιτακτικά έννομα συμφέροντα που επιδιώκει, τα «επιτακτικά» συμφέροντα των προσώπων, τη φύση των διαβιβαζόμενων δεδομένων και το σκοπό της διαβίβασης.

⁴⁴ Αιτιολογική σκέψη 113

⁴⁵ Μολονότι, στο πλαίσιο μιας «συνήθους» στάθμισης που προβλέπεται εκ του νόμου, αυτά τα (συμπληρωματικά) μέτρα δεν είναι, ενδεχομένως, αναγκαία σε κάθε περίπτωση [βλ. έγγραφο εργασίας της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 σχετικά με σχέδιο ad hoc συμβατικών ρητρών «Εκτελών την επεξεργασία δεδομένων εντός της ΕΕ προς υπεργολάβο επεξεργασίας εκτός της ΕΕ» (WP 214) σελ. 41], η διατύπωση του άρθρου 49 παράγραφος 1 εδάφιο 2 δηλώνει ότι τα συμπληρωματικά μέτρα είναι υποχρεωτικά προκειμένου η διαβίβαση δεδομένων να συμμορφώνεται με τη «στάθμιση» και, συνεπώς, να είναι εφικτή βάσει της εν λόγω παρέκκλισης.

⁴⁶ Μολονότι, στο πλαίσιο μιας «συνήθους» στάθμισης που προβλέπεται εκ του νόμου, αυτά τα (συμπληρωματικά) μέτρα δεν είναι, ενδεχομένως, αναγκαία σε κάθε περίπτωση [βλ. γνώμη 06/2014 της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 σχετικά με την έννοια των «έννομων συμφερόντων του υπευθύνου επεξεργασίας βάσει του άρθρου 7 της οδηγίας 95/46/EK, WP 217, σ. 41], η διατύπωση του άρθρου 49 παράγραφος 1 εδάφιο 2 δηλώνει ότι τα συμπληρωματικά μέτρα είναι υποχρεωτικά προκειμένου η διαβίβαση δεδομένων να συμμορφώνεται με τη «στάθμιση» και, συνεπώς, να είναι εφικτή βάσει της εν λόγω παρέκκλισης.

⁴⁷ Για άλλα παραδείγματα πιθανών εγγυήσεων βλέπε το έγγραφο εργασίας της Ομάδας Εργασίας του Άρθρου 29 για το σχέδιο ad hoc συμβατικών ρητρών «Εκτελών την επεξεργασία δεδομένων εντός της ΕΕ προς υπεργολάβο επεξεργασίας εκτός της ΕΕ» (WP 214) σ. 41-43

Ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων σχετικά με τη διαβίβαση και τα επιτακτικά έννομα συμφέροντα

Ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να ενημερώνει το υποκείμενο των δεδομένων σχετικά με τη διαβίβαση και τα επιτακτικά έννομα συμφέροντα που επιδιώκει. Η ενημέρωση αυτή πρέπει να παρέχεται πέραν των πληροφοριών που απαιτούνται βάσει των άρθρων 13 και 14 του ΓΚΠΔ.

Για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων

Η Πρόεδρος

(Andrea Jelinek)